

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรประกอบด้วยนิสิตศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2522 จำนวน 275 คน ผู้ปฏิบัติธรรมได้แก่ พระภิกษุนักศึกษาระดับปริญญาตรี และคฤหัสถ์ ผู้ถือศีล จำนวน 205 คน กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวนรวมทั้งสิ้น 480 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและเพศ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	เพศ		จำนวนรวม
	ชาย	หญิง	
นิสิต	127	15	142
นักศึกษาพยาบาล	-	133	133
พระ	91	-	91
คฤหัสถ์	-	54	54
ผู้ถือศีล	14	46	60
จำนวนรวม	232	248	480

การ คัด เลือกรวมตัวอย่าง

เนื่องจากผู้วิจัยมีความมุ่งหมายจะศึกษา เปรียบ เทียบบุคลิกภาพแบบ เม เคีย-เวลลีในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มสังคมซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว ผู้วิจัยจึงมีเหตุผลในการ คัด เลือกรวมและกระทำการ คัด เลือกรวมตัวอย่างดังนี้คือ

1. กลุ่มนิสิต ผู้วิจัยได้ตั้งใจเลือกนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะ เป็นนิสิต ระดับอุดมศึกษาชั้นปริญญาตรี ซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ และได้รับการฝึกฝนอาชีพที่แน่นอนไปทางเครื่องจักรกล .

ผู้วิจัยได้เลือกนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 เป็นตัวแทนของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และทำการสุ่มอย่างง่ายคัดเลือกภาควิชาจำนวน 50 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนภาควิชาทั้งหมด จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มอย่างง่ายคัดเลือกรวมตัวอย่างจำนวน 1 หองเรียนในแต่ละภาควิชา

2. กลุ่มนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยได้เลือกนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีจากสถานศึกษา 2 แห่งที่อยู่ทางสังกัดกัน ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย สังกัดหน่วยงานเอกชน เพื่อเป็นตัวแทนของนักศึกษาพยาบาลที่ผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ และได้รับการฝึกฝนอาชีพโดยแน่นอนไปในทางที่ต้องให้ความช่วยเหลือและให้บริการแก่บุคคล

ผู้วิจัยได้เลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 เป็นตัวแทนของนักศึกษาพยาบาลในการวิจัยนี้ และทำการสุ่มอย่างง่ายคัดเลือกนักศึกษาระดับชั้นปีละ 1 หองเรียน

3. กลุ่มพระ ผู้วิจัยได้เลือกพระภิกษุที่เป็นนิสิตระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์ 2 แห่ง ได้แก่ มหามกุฏราชวิทยาลัยและมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างพระ สำหรับการวิจัยนี้ เพราะผู้วิจัยคาดว่าจะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุซึ่งมีระดับอายุไม่แตกต่างจากกลุ่มนิสิตนักศึกษามากนัก

ผู้วิจัยได้เลือกพระนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยสงขลทั้ง 2 แห่ง เพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มพระสำหรับการวิจัยนี้ เนื่องจากพระนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยามีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อคัดเลือกพระนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมาเพิ่มอีกเป็นจำนวน 50 เปอร์เซนต์ของจำนวนพระนิสิตทั้งหมดในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 จากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4. กลุ่มซี ผู้วิจัยเลือกซีโดยผ่านสถาบันแมซีไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่ายจากจำนวนซีที่มีอายุระหว่าง 18 - 40 ปีจนได้จำนวนตามที่ต้องการสำหรับการวิจัย

5. กลุ่มทฤหัสถ์ผู้ถือศีล ผู้วิจัยได้เลือกสมาชิกของพุทธสถานสันตือโสภณเพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มปฏิบัติธรรมที่เป็นทฤหัสถ์สำหรับการวิจัยนี้ เพราะผู้วิจัยมีความเห็นว่าพุทธสถานสันตือโสภณมีแนวการอบรมสมาชิกให้เกิดความรู ความเข้าใจ เรื่องศีลและเน้นให้มีการประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันตามศีลอย่างน้อยที่สุดคือศีล 5 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่ายจากสมาชิกของพุทธสถานสันตือโสภณที่มีอายุระหว่าง 18 - 40 ปีจนได้จำนวนตามที่ต้องการสำหรับการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวัดบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี ผู้วิจัยใช้แบบวัดฉบับ Mach V และ Mach IV ของริชาร์ด คริสตี้และคณะ

การสร้างมาตราวัดลักษณะแบบ เมเคียเวลลี (Machiavellianism Scale)

ริชาร์ด คริสตี้และคณะ (Richard Christie and others)¹ สร้างมาตราวัดลักษณะแบบเมเคียเวลลีโดยตัดข้อความเรียง (essay) ของเมเคียเวลลีในหนังสือ The Prince และหนังสือ Discourse ออกมาเรียบเรียงเป็นภาษาปัจจุบันและเปลี่ยนความหมายบางข้อความเป็นตรงกันข้ามกับความหมายของเมเคียเวลลีเพื่อป้องกันอิทธิพลของชุดการตอบ (response set) ข้อความทั้งหมดมีจำนวน 71

¹ Christie, Studies in Machiavellianism, pp. 8-33.

ขอ คริสต์และคณะไคทิมพลังบัตร์ ๆ ละ 1 ขอความให้เพื่อนสมาชิกที่ศูนย์ศึกษากนควา
 พฤติกรรมศาสตร์ แสดงความเห็นตามมาตรวัดแบบลิเคอร์ท 7 ระดับ ปรากฏว่าคริสต์
 และคณะพบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการตอบแสดงความเห็นกับพฤติกรรมของผู้ตอบ
 แสดงให้เห็นว่าขอความที่คัดลอกมาจากความเรียงของเมเคียเวลลีนั้นใช้ เป็น เครื่องมือ
 ประเมินลักษณะพฤติกรรมอย่างเป็นปรนัย (objective) ไค คริสต์และคณะจึงจัด
 แฉงขอความเป็น 3 ประเภทย่อยใดแก กลุ่มขอความที่ใช้วัดกลวิธีการคิดต่อระหว่าง
 บุคคล (interpersonal tactics) ทศนคติเกี่ยวกับธรรมชาติมนุษย์ (view of
 human nature) และจริยธรรมทั่วไป (generalize morality) แฉงนำไป
 ทดสอบหาอำนาจจำแนกรายขอใดขอความจำนวน 50 ขอที่มีอำนาจจำแนกกลุ่มผู้ใด
 คะแนนสูงและต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยขอความที่แสดงความเห็นด้วย
 กับเมเคียเวลลี (M+) มีอำนาจจำแนกสูงกว่าขอความแสดงความเห็นตรงกันข้าม(M-)

ในการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีจำนวนข้อน้อยลงเพื่อประหยัดเวลาสอบ
 คริสต์และคณะได้คัดเลือกขอความแสดงความเห็นด้วยกับแสดงความเห็นตรงกันข้าม
 (M+, M-) ที่มีอำนาจจำแนกสูงอย่างละ 10 ขอ และมีเนื้อความกว้างประเภทกันด้วย
 มาตรวัดจำนวน 20 ขอนี้ คริสต์และคณะเรียกว่าแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี
 ฉบับที่ 4 (Mach IV) เป็นมาตรวัดแบบลิเคอร์ท 7 ระดับจากผลการสอบนักศึกษ
 แพทย์ ทำให้คริสต์และคณะพบว่า ศาสหสัมพันธ์ของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี
 ฉบับที่ 4 กับมาตรวัดความต้องการของสังคมของเอ็ดเวิร์ด (Edward's Scale of
 Social Desirability) มีค่า .35 แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของการตอบตามความ
 ต้องการของสังคมมีผลต่อการตอบแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีฉบับที่ 4
 คริสต์และคณะจึงปรับปรุงขอความ 20 ขอให้อยู่ในลักษณะบังคับเลือก (forced-choiced
 formal) และเรียกมาตรวัดฉบับนี้ว่า แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี ฉบับที่ 5
 (Mach V)

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ฉบับที่ 4 และ 5 (Mach IV, V) ของริชาร์ด คริสต์และคณะ พร้อมกันทั้งสองฉบับ เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีเหตุผลดังนี้ คือ

1. การบังคับเลือกใน Mach V สามารถลดอิทธิพลของการตอบตามความต้องการของสังคมลงได้บ้างแต่ไม่สมบูรณ์ทีเดียว คริสต์และคณะจึงมักใช้มาตราวัด 2 ฉบับพร้อมกันเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการวัด โดยผู้ที่มีระดับบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์สูงหรือต่ำคงได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานในแบบสอบถามทั้งสองฉบับสอดคล้องกัน

2. แบบสอบถามทั้งสองฉบับมีจำนวนข้อน้อย ไม่ทำให้สิ้นเปลืองหรือเสียเวลาในการให้ผู้ตอบทำแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. เป็นการทดลองใช้แบบสอบถามลักษณะบังคับเลือกเพื่อวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ เพราะยังไม่เคยมีใช้สำหรับการวิจัยในประเทศไทย

การดัดแปลงเครื่องมือและการทดลองใช้

ผู้วิจัยทำการแปลและเรียบเรียงแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ฉบับที่ 5 และ 4 (Mach V, IV) เพื่อนำมาเป็นแบบสอบถามภาษาไทยฉบับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ผู้วิจัยทำการดัดแปลงเครื่องมือและทดลองใช้ดังนี้ คือ

1. ผู้วิจัยทำการแปลแบบคำทอคำจากแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษ เมื่อทำการแก้ไขถ้อยคำให้สละสลวยแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับแปลไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขข้อความในแบบสอบถาม คำสั่งในการสอบและแบบกระดาษคำตอบ

2. ในการตรวจสอบความชัดเจนของข้อความในแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจแก้แล้วให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 66 คน ทำการสอบเป็นกลุ่ม ปรากฏผลว่าคำสั่งและวิธีการตอบแบบสอบถามฉบับที่ 1 ยังไม่ชัดเจนและรัดกุมเพียงพอ ผู้วิจัยจึงแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง เปลี่ยนแปลงวิธีการตอบและแก้ไขถ้อยคำในข้อความแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงครั้งที่หนึ่งไปให้นักศึกษาพยาบาล ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ จำนวน 56 คน และนักบวชชายหญิงที่ พุทธสถานสันติอโศก จำนวน 18 ท่าน จำนวนรวมทั้งสิ้น 74 คน คอบแบบสอบถามแล้ว นำข้อมูลที่ไคมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อความในแบบสอบถาม

คุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทดลองสอบจำนวน 74 คนมาเรียงลำดับ คะแนนสูง-ต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์ เซ็นต์ จำแนกกลุ่มสูง-ต่ำ และหาความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มโดยใช้สูตร t -test¹ ปรากฏผลว่า ค่าเฉลี่ยของ คะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับที่ 1 และ 2 ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงหาอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามทั้ง สองฉบับ ปรากฏผลว่ามีข้อสอบถามฉบับละ 7 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 2.00 ($p < .05$) และแยกไควว่าเป็นข้อที่มีค่าตรงกันทั้ง 2 ฉบับจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 9, 10 และ 20 ของแบบสอบถามฉบับที่ 1 ซึ่งตรงกับข้อที่ 16, 9, 19 และ 3 ของแบบสอบถามฉบับที่ 2

การหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สูตร Coefficient Alpha² คำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับ 1 .47 และค่าความเชื่อ มั่นของแบบสอบถามฉบับที่ 2 .58

คริสต์และคณะทำการวิจัยกับนักศึกษาปริญญาตรีวิชาสังคมวิทยา เมืองต้นและ จิตวิทยา เมืองต้น มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง (Split-half reliability) ของคะแนนแบบสอบฉบับที่ 1 และ 2 เป็น .56 และ .72

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา-พานิช, 2520), หน้า 87.

² อนันต์ ศรีโสภา, การวัดและการประเมินผลการศึกษา (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 54.

ตามลำดับ¹

แกรี่ กอร์ดอน วิทนี ใช้แบบสอบถามทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นเครื่องมือ
หาระดับบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีในกลุ่มนักศึกษาของโรงเรียนธุรกิจ จำนวน 152
คน เมื่อคำนวณด้วยสูตร Coefficient Alpha ปรากฏว่า ใดก็ตามสอดคล้อง
ภายในของแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2 เป็น .51 และ .78 ตามลำดับ²

สำหรับค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2 ในการทดลอง
สอบ ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตร Pearson's Product Moment Correlation
ใดก็ตามสหสัมพันธ์ .65

คริสตี้และคณะทำการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายและหญิงที่มีผิวขาว
และผิวสี ในสหรัฐอเมริกาจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,744 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลแยก
ระหว่างเพศและผิว ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2
อยู่ระหว่าง .60 ถึง .67³

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคุณภาพของแบบสอบถามฉบับภาษาไทยทั้งสองฉบับ มี
ความเชื่อถือได้อยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกันมากจากคุณภาพของแบบสอบถามฉบับ
ภาษาอังกฤษดังปรากฏผลตามการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามทั้ง
2 ฉบับเฉพาะข้อสอบถาม 4 ข้อที่มีอำนาจจำแนกค่าตรงกันในแบบสอบถามฉบับที่ 1
และ 2 โดยการแก้ไขถ้อยคำและนำไปให้นิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์

¹ Christie, Studies in Machiavellianism, p. 133.

² Gary Gordon Whitney, "Machiavellianism and Tactics
in Negotiations with Multiple Issues" Dissertation Abstracts
International 38 (September, 1977): 1523-A.

³ Christie, Studies in Machiavellianism, p. 32.

จำนวน 10 คน อ่านทำความเข้าใจและแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือติดต่อขออนุญาต เก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้บริหารแต่ละสถาบันของกลุ่มตัวอย่างและทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะดังนี้

ก. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี ไปด้วยตัวเองเพื่อให้นักกลุ่มตัวอย่างสอบเป็นกลุ่มภายในชั้นเรียนตามวันและเวลาที่นัดหมายไว้ ภายหลังจากการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงวิธีทำและเน้นให้ทราบว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ให้อุปถัมภ์แสดงความคิดเห็นของตัวเองอย่างเต็มที่จนครบทั้ง 40 ข้อ โดยไม่จำกัดเวลา กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลโดยวิธีนี้ได้แก่ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักศึกษาพยาบาลภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาพยาบาลสภากาชาดไทย นิสิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี ไปให้ผู้ประสานงานของสถาบันหรือสถานต้น ๆ เป็นผู้แจกแบบสอบถาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้อธิบายให้ผู้ประสานงานเข้าใจถึงวิธีดำเนินการ เก็บข้อมูลเสียก่อน แล้วจึงนำวันไปรับแบบสอบถามคืน ภายหลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลโดยวิธีนี้ได้แก่ นิสิตจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ศึกษาศาสตร์บัณฑิตไทย และคณาจารย์ผู้สอนจากพุทธสถานสันติอโศก

การจักรกระทำกับข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้ ผู้วิจัยจักรกระทำกับข้อมูลดังนี้ คือ

1. ทำการตรวจเช็คคะแนนแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ
2. คัดแบบสอบถามที่ผู้วิจัยถือว่าใช้ไม่ได้ออกไป ได้แก่

- ก. แบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบฉบับที่ 1 หรือ 2 เพียงฉบับเดียว
 ข. แบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบข้อความฉบับใดฉบับหนึ่งเกิน

3 ขอ

ก. แบบสอบถามที่คะแนนในฉบับที่ 1 และ 2 ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนไม่ใดตกอยู่ที่คะแนนบุคลิกภาพระดับสูงหรือกลางหรือต่ำตรงกันทั้ง 2 ฉบับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์ระดับบุคลิกภาพควยการคำนวณตำแหน่งคะแนนควอไทล์

ง. แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาที่ให้รายละเอียดส่วนตัว ว่างปฏิบัติตามศีลครบ 5 ข้อหรือ 8 ข้อ

จ. แบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่อายุเกิน 40 ปี ซึ่งมีจำนวน 3 เปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามที่เหลือหลังจากการคัดออกตามข้อ ก-ง แล้ว แบบสอบถามเหล่านี้เป็นของกลุ่มซีและกลุ่มดีผู้ถือศีล

3. ทำการแจกแจงข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับคืนมาคิดเป็นจำนวน 83.6 เปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกให้กลุ่มตัวอย่าง เมื่อทำการตรวจให้คะแนนและกีดแบบสอบถามที่ผู้วิจัยถือว่าใช้ไม่ได้ออกไปจำนวน 26.71 เปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา แล้วจึงเหลือเป็นแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 480 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ตอนคือ

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกลุ่มตัวอย่างกับระดับบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ โดยใช้สถิติไคสแควร์¹ (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์ความ

¹ ประคอง ภรรณสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า 125.

มีเงื่อนไข (Contingency Coefficient)¹

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยแยกคะแนนจากแบบสอบถาม
มุกติกภาพฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2

2.1 หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถาม
ทั้งสองฉบับของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว² โดยมี
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรอิสระ คะแนนจากแบบสอบถามมุกติกภาพเป็นตัว
แปรตาม

2.2 เมื่อพบความแตกต่างในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ควยวิธีของเชฟเฟ³ (Scheffé's Method)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education (New York: McGraw-Hill, 1966), p.235.

² Ibid., pp. 289-290.

³ Ibid., pp. 296-297.